

A menedzsment díj kezelése a transzferárazásban

A menedzsment díj szokásos piaci árának meghatározása, valamint a hozzá kapcsolódó transzferár-nyilvántartás elkészítése több hazai leányvállalatnak okoz jelentős problémát.

A menedzsment szolgáltatások ellenőrzése minden adóvizsgálat esetében kiemelt fontossággal bír, hiszen az adózónak tudnia kell bizonyítani, hogy a csoporttagjától igénybe vett szolgáltatás a társaság bevételszerző tevékenységével összefüggésben áll, így annak díjával nem köteles módosítani a jövedelemadók alapját. Ennek a bizonyítási tehernek a leküzdésében, illetve áthárításában segíthet a 18/2003 PM rendelet alapján megírandó transzferár-nyilvántartás.

Az elmúlt néhány hét tanácsadói tapasztalatai azt mutatják, hogy a vállalatok a szokásos piaci ár meghatározásának elméleti nehézségei miatt sok esetben nem keresik a jól elkészített transzferár dokumentáció nyújtotta biztonságot, ezáltal kockáztatva mind az adóalap módosításából adódó adóhiányt, mind a 2 millió Ft-os mulasztási bírságot.

Habár a menedzsment-szolgáltatásra vonatkozó nyilvántartás elkészítése valóban különösen nagy körültekintést igényel, a gyakorlatban több lehetőség is kínálkozik a szokásos piaci ár meghatározására. Mivel a legtöbb esetben menedzsment szolgáltatás kiszámlázott díja visszavezethető a szolgáltatás nyújtójánál felmerült költségekre, vagy alkalmazottainak kalkulált óradíjaira, a Tao tv. 18.§ (2) bekezdésében bemutatott módszerek felhasználásával szinte minden esetben kijelölhető a szokásos piaci ártartomány.

Bármely fenti módszer alapján is határozódik meg a kiszámlázott díj, a transzferárazáshoz kapcsolódó OECD irányelv szerint a szokásos piaci ár kijelöléséhez először elemzést kell készíteni arra vonatkozóan, hogy milyen jellegű szolgáltatásokból – tevékenység elemekből – áll össze az ellenőrzött ügylet keretében igénybevett komplex szolgáltatás, valamint be kell mutatni, hogy milyen eltérések mutatkoznak a független, hasonló szolgáltatásokat végző vállalatok termékei, és az általunk igénybe vett szolgáltatás között.

Amennyiben a menedzsment díj összege óradíjas alapon került meghatározásra, a fenti elemzést követően néhány független tanácsadó órabérének begyűjtése szükséges. Ebben segítségünkre lehetnek korábban megkötött tanácsadói szerződéseink, vagy akár az interneten is megismerhetjük néhány, független felek között megkötött ügylet részleteit. Az így megismert, független ügyletekben alkalmazott óradíjak alapján az összehasonlító árak módszerének alkalmazásával kijelölhető az az „arm’s length” tartomány amely a hasonló ügyletek piaci árait tartalmazza.

Abban az esetben, ha a kiszámlázott díj a szolgáltatás nyújtójánál okozott költségek alapján került meghatározásra, a tevékenység elemzését követően a költség és jövedelem módszer felhasználásával állapítható meg az

ügylet szokásos piaci ára. Az elvárható jövedelem meghatározásához olyan adatbázis használata szükséges, amely megmutatja, hogy az egyes, speciális szolgáltatási tevékenységeket végző társaságok mekkora árrést vagy jövedelmezőséget tudnak elérni független ügyleteik végzése során, azaz mekkora a jövedelmezőség piaci tartománya. Amennyiben a menedzsment szolgáltatás esetében alkalmazott haszonkulcs beleesik az egyes tevékenységek végzésével foglalkozó vállalatok jövedelmezőségének „arm’s length” tartományába, úgy azonnal megállapítható, hogy az alkalmazott ár a piaci ár.

- 2009. március 28. -

Kerényi Máté Fülöp

Kolchis Kft.